

Plovia com ara, a fora i dins.
Cuc de lluna, en l'hermètica
fondària, jo escoltava només
l'impalpable silenci de la pluja
entre els dits de la matinada.
Així ens volíem, nit degotant
en la nit submarina d'uns ulls
que la mar cega multiplicava
als ebris confins de l'asfíxia.
Hem passat anys com derelictes.
He inundat de fulles vermelles
la sang presa del meu cor al teu.
Cecs despertem en l'ull d'un doff:
també invisibles, com espectres,
oblidem haver mort entre algues,
però recordem de quin recòndit
perfum d'orquídia agafàvem aire.
Plovia com ara, a fora i dins.
I encara plou perquè et respire.

Mein Aug steigt hinab zum Geschlecht der Geliebten

Paul CELAN

